

Dilruba 13

– S.Dağdeviren · 31 Ocak 2011

Her gün Dilruba Saat Yirmi dört'ü vurduğunda Yavaş yavaş el ayak çekilirken sokaklardan

Ben

Düşünürüm bazen

Acaba kaç kişi ayaktadır

Kaç kişinin yüreği yangın yeridir diye

Derin bir sessizlik örterken bu koca şehri

Sen gelirsin aklıma

Bulutlar arasından

Buruk da olsa bir sevinç kaplar yüreğimi

Amansız bir hastalık gibi

Çöküyorken sensizlik

Bir offfff dökülür duduklarımdan

Tiz çığlıklarım yırtarken gecenin karanlığını

Offf ki ne offf

Her gece tekrarlanan

Bu gece Dilruba

Ne gece,ne gece,bu nasıl gece

Hasret denizinde boğuluyorum

Çıkmıyor aklımdan kara gözlerin

Bilinmez diyara yol alıyorum

Öyle ki

Senli rüyalarım sürgünde şimdi

Bir bakış var gözerimde canlanan

Bir gülüş var kulağımda çınlayan

Sevdan ağrıtıyor yine başımı

Şirazem tutmuyor dağılıyorum

Kendimi sokaklarına atmak istiyorum bu kentin

Yürümek istiyorum ıssız kaldırımlarda

Gecenin ayazı işlese de ciğerlerime

Ne fark eder ki

"Gönlün istediği yâr olmayınca"

Velhasılı Dilruba

Şiirlerimin

En güzel Bercestelerin de yine sen varsın
Dilimde nağme adın
Şiirledir senin en güzel yad'ın
Islak kaldırımlarında yürürken bu kentin
Düşünüyorum Dilrüba
Biliyor musun
Sigaradan bile vazgeçtim
Ama senden
Ama senden vazgeçemiyorum
Hücrelerime kadar işlemişsin
İçtiğim su,teneffüs ettiğim hava gibisin
Kısacası
Evet kısacası
Sen benim yaşama sevincim
Hayat iksirimsin
Anlasana vefasız
Vazgeçilmezimsin
Vazgeçemediğimsin

Sadık Dağdeviren
Aşık Lüzumsuz

BERCESTE: 1. Seçilmiş, beğenilmiş. 2. Sanat değeri yüksek anlamlar taşıyan dize.